

1. Antitrenková (Bokomara)

- Rec:** $C F G C D$
Aú!
- D A
1. Včera sem posluchal na desce Dobeša,
 D
braly mě mory, hned vam řeknu, proč,
 A
dost divno bylo mi, hruza mě obešla,
 D
jako když v dřevě se zavrti červotoč.
2. Zpíval tam o trenkách nepěknou baladu,
že pry su trenyrky z gati to nejlepší,
tož to se usměju jak chachar na mladu,
nic mě to nestoji, myslim si ale svy.
- G D
R: Dobešu, Dobešu, kaj si dal pokoru,
 E A
všichni tě viděli, tuž nech tě vezme řas,
 D A
obalku tlustu jak hraniční zavoru
 D
strkal ti kapsy Blažek a Adidas.
- G A D $A D$
*: Co sa dalo robiť, chacha ...
3. V trenyrkach, chachare, zkus La Manche přeplavat,
Venclovsky prubnul to a nic se něchlubi,
dřiv nežli udělal tři tempa doprava,
už je měl u kolen a faral do hlubin.
- Rec:** Na New York? Na Hradec!
4. Představ si Jarmilu, jak, oči zasněne,
s usměvem přiblblym vzpomina na synka,
tož to by musela měť je snad skleněne,
aby se usmála na chlopa v trenyrkach.
- R:** Řek' by ti Vaclav Klaus: pořid' si šupleru,
všecko si spočítaj a trenky dobře změř,
pak jich pul odstřihni, odevzdaj do sběru,
 $G D^7 G C G D^7 G D$
ze zbytku na troje slipy hned dostaneš.
- Rec:** Umím! Leda prd!
5. Dobešu, nedělej, porno si sledoval,
lezly ti oči ven jak červi z perniku,
všecko sme viděli zblizka aj ze všech stran,
viděl si trenky tam? Ja ani z rychliku!
- R:** Na zavěr chcu ti říct, když si tu hostoval,
tuž jsem tě pozval k nam, nedělám vtípy,
mám vážnú obavu, kdyžs' u nás nocoval,
neměl si náhodú pod trenkama slipy?

2. Babička Majka (Bokomara)

- C
1. Je neděle a na chodbách to voní
 F $C F$
rajsky a svíčkově, a taky zelím,
 C
výfuky přehluší zvon, který z dálky zvoní,
 F $C F$
vaří se oběd, no a to je celý.
- Ami D
R: Internát, život, penzion - tři body paraboly,
 Ami D
už sedm let tu není on, a klouby věčně bolí,
 Dmi^7 F
manželství, pohřeb, samota a třetí dveře zprava,
 Dmi^7 G
život se pekně zamotá, to se tak někdy stává.
2. Je neděle a babičky dnes vaří
rajsky a svíčkově, a taky z nudy,
rádia vyhrávají' a dechovkám se daří,
patnáctkrát trubka, no a jednou dudy.
- R:** Babička Majka jediná si brouká svoje „dža-da-da“,
jó, tenkrát život začínal, jó, tenkrát byla mladá,
trochu se zhoupne v kolenou, zkusí si tři-čtyři kroky,
vzpomínky, ty jí nevezmou ti, co jí vzali roky, jó, vzali roky.
3. Je neděle a babičky se sluní
rajsky a svíčkově a hrozně křehece,
z třiceti pokojů dál česká duchna duní,
babička Majka, ta ji slyšet nechce.
- R:** Odlišný měla názory, a to je velká vina,
tak ji vyšoupli ze školy, strčili do kravína,
při každým slavným výročí dechovku do ní cpali,
snila, že se to otočí, nikdy ji nedostali, hm, nedostali.
4. Je neděle a babičky se mají
rajsky a svíčkově, budiž jim přáno,
hvězdnej prach dosedá do vlasů krásné Máji
 C F C
a sám Count Basie vjíždí slavobránou, slavobránou, slavobránou.

3. Balada o Marii (Bokomara)

1. Marie s Lucií a Janem,
máma a děti, žádný chlap,
lavička v stínu pod kaštanem
a tranzistorák - starej křáp.
2. Marie s Lucií a Janem,
už měli dost těch jeho piv,
navěky sami nezůstanem,
a tři - to už je kolektiv.
- R:** Marie s Lucií a Janem,
neodeslaný inzerát,
a v křesle stářím ošoupaném
u televize večer spát.
3. Marie s Lucií a Janem,
melta je mlékem šedivá,
tři ptáci krouží chladným ránem,
a žádný z nich si nezpívá.
4. Marie s Lucií a Janem
jak z pláten vlámských malířů,
o hladu čteš si nepoznaném
z očí těch prázdných talířů.
- R:** Marie a její dvě děti,
chleba se člověk nenají,
čas vleče se a život letí,
a ti tři ještě hledají.

4. Bílá paní (Bokomara)

1. Je déšť, zima a noc a vítr tiše zuří,
křesťané spí sladce, jak píšou na věncích,
a jenom bílá paní chodí po cimbuřích,
chodí už tři sta let a nemá absencí.
- R:** Kde jsou noční příplatky a kde je dovolená,
dešťatné, rizikové, valorizace,
jde s hlavou vztyčenou a ani nezasténá,
a nejspíš ani nezná zákoník práce.
2. Je déšť, zima a noc a vítr divnou zpívá,
jen psové u své boudy žalostně zavýjí,
z cimbuří bílá paní do černé tmy se dívá
a čas jí sychtu měří železnou rafíjí.
- R:** Kdy jí ta sychta skončí a co jí po ní čeká,
kastelán notorik a žena na něj šteká,
a rytíři už tady asi nežijí.
3. Je déšť, zima a noc a vítr ztratil kabát,
my ztratili víru a srdce nehřejí,
a jenom po cimbuřích chodí žena slabá,
chodí už tři sta let s láskou a nadějí ...

5. Betlémský příběh (Bokomara)

1. Na malém náměstí krále Davida
dva počtáři z nudy sčítají lid,
psík, co se zaběhl, neví už, kudy dál,
má žízeň, má hlad a nemá kam jít,
ve městě Betlémě nemá kam jít.
2. Zakňučí strachem, úzkostí zavýje,
pak ucítí něžnou hladící dlaň,
mandlový oči a břicho má Marie,
dnes večer, Bože, se člověkem staň,
ve městě Betlémě člověkem staň.
- R:** Zpívám tu koledu na sklonku času,
snad dírou v ozónu slyší mě Bůh,
nestojím o slávu, peníze, krásu,
chci čistou vodu, chleba a vzduch.
3. Pojď, spolu půjdeme se poklonit Ježíšku,
půlnoční zvony nám do kroku zní,
máš oči mandlový, má lásko v kožíšku,
ty tvoje oči už viděl jsem dřív,
ve městě Betlémě viděl jsem dřív.
4. Kolik je Herodů, kolik je náměstí,
kolik je psíků, bratříčků mých,
kdekdo z nás zabloudil, komu se poštěstí
napít se z dlaní Mariiných,
ve městě Betlémě Mariiných.
- R:** + nestojím o slávu, peníze, krásu,
chci čistou vodu, lásku a vzduch ...

6. Bylinky (Bokomara)

1. Za dne se zatmívám a svítím do noci,
krátkozrakou mám dlaň, ušmudlané oči i obočí.
2. Já hledala pohledem, hledala po hmatu
sněženky pod ledem, svou zemi návratu.
3. Jaro mě obešlo, nic se mi nevedlo,
zubatá sluníčko srdce mi ujedlo.
4. A po tom hledání plakala do trávy,
bylinky voňavé, která mě uzdraví?
5. A co vy po cestě kolem mně spěcháte,
vrostla jsem do země, snadno mě poznáte.
- 6.=1.

7. Centrálka (Bokomara)

- C* *G⁷*
1. Moja stará buší na Centrálce, kemo, to je věc,
C
s mrtvolama o přestávce leze na tanec,
F
s mrtvolama potancuje, potom trochu pošpásuje,
G⁷ *C F*
no, a chlastem to skončí nakonec.
F
- R:** Na Centrálce veget jako kráva,
C⁷
v jednom kuse fučí se tam tráva,
mrtvoly tam poskakují na place,
F
zase jedna extravagance,
na Centrálce veget jako kráva,
B^b
mrtvoly maj' taky svoje práva,
F
majó svoje nezávislý vodbory,
C⁷ *F*
só to mrchy, tyhle mrtvoly.
2. Moja stará buší na Centrálce, háček jako bék,
tympl dobré má jak sviňa, to bych teda řek',
hraje karty, taky kostky, zapíjí to flaškou vodky,
s mrtvolama je kámoška až za hrob.

- R:**
3. Mrtvoly a moja stará - mančaft jako křen,
na Centrálce hrajou fotbal, uteče jim den,
a když už se doťukajó, věncama se počastujó,
jsou bez rozumu z rumu z konzumu.
C⁷ *F*

R: + só to mrchy, tyhle mrtvoly, tak!

8. Cikánské štěstí (Bokomara)

- Ami* *E*
1. Když přijdou chvíle dlouhý jak šňůra na prádlo,
Ami
krev ve mně řídne, že dlouho se nic nestalo,
Dmi *D[#]dim E*
vytřepu rytmus z rukávu,
D[#]dim *E*
malou panenku klíčkem natáhnou,
Ami *Dmi*
malou tanečnici z porcelánu,
Emi *Ami*
mezi cikánkami bílou vránu.
Dmi G *C* *Ami*
- R:** Jen pro mě tančí, rukama tleská,
Dmi E *Ami A⁷*
je celá snědá, od potu lesklá,
Dmi G *C E*
[: zpívá a tančí, korálky chřestí,
Dmi E *Ami A⁷(-)*
tohle je právě cikánské štěstí. :]
2. Hej, ty má panenka štíhlá a snědá,
s náramky na rukou živou tě hledám,
až já tě najdu, z housliček tě vyzpívám,
stužkou modrou omotám,
zas ve mně zapálíš ten horký plamínek,
holínkou zadupeš bolavý kamínek.
- R:** Už pro mě tančí, rukama tleská,
je celá snědá, od potu lesklá,
[: zpívá a tančí, korálky chřestí,
tohle je právě cikánské štěstí. :]
- R:** Na na na ...

9. Čtrnáctiletá (Bokomara)

- E* *A*
1. Maruše táhne na čtrnáct,
F[#]mi *H*
ráda čte Filipa a Bravo
E *A*
a líbí se jí Michael Knight,
F[#]mi *H*
chtěla by se s ním toulat travou.
2. To její otčím nechte nic,
snad jenom čárky z pivních tácků,
a ze všech metod výchovných
ovládá nadávky a facku.

E *A* *H*
R: Maruško, skončila ti poklidná sezóna,
E *A* *H*
čekají tě čtyři roky pekla,
E *A* *H*
těžko se dovolat citu či zákona,
E *A* *H*
otčím je divnej, matka vztekla.

3. Že jsem jí plácl přes zadek,
proto jí přece neubude,
já chci mít doma pořádek,
jak řeknu, hergot, taky bude!
4. Proč se ta holka zamývá,
má nějak roupy v osmý třídě,
snad nestydí se fotříka,
takovejch ve vaně už jsem viděl.
5. V košilce, která sluší ti,
nejdeš spát, protože se stydiš,
otčím si klidně rozsvítí,
černej klín přes tu látku vidí.

R:

6. To není domov, to je klec,
když okradou tě o soukromí,
co ti chtějí vzít nakonec,
až dočista tě zlomí, zlomí.

7. Jak jen to jde, tak utýct pryč,
světit se náhle není komu,
jako cejch páli v ruce klíč,
když po schodech se vracíš domů.

8. V románech, tam je čistej svět,
tam nemaj' chlapi divný oči,
s Alenkou za zrcadlo zpět,
a svět se točí, točí, točí, točí, točí.

E *A* *H*
R: + otčím je divnej, matka vztekla ...

10. Detektor (Bokomara)

1. $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & G & \text{Ami} & G & \text{Ami} & G & \text{Ami} & G \\ \text{Ty to nemáš ujasněný, zbled' jsi jako křída,} \\ \text{Ami} & G & \text{Ami} & G & \text{Ami} & G & \text{Ami} & G \\ \text{lovíš palcem popel z pěny a každý tvůj pohyb hlídá.} \end{array}$
- R: $\begin{array}{cccccc} \text{Ami} & G & \text{Ami} & G & \text{Ami} & G & \text{Ami} & G & \text{Ami} \\ \text{Detektor, co se může stát, ptáš se, co se může stát,} \\ G & \text{Ami} & G & \text{Ami} & G & \text{Ami} & G & \text{Ami} \\ \text{hlavně nesahej mu na něj, Karel to nemá rád,} \\ G & \text{Ami} & G & \text{Ami} & G & \text{Ami} & G & \text{Ami} & G \\ \text{Karel to nemá rád, Karel to nemá rád.} \end{array}$
2. Propojení spoustou drátů, jsou to jenom lidi,
mozek plave v destilátu, nezapomeň, že tu slídí.
- R:
3. Vejce k věci, vrána k vráně, pravda ruce špiní,
zazní tak nečekaně, nedotiká v hrací skříní.
- R:
4. Ve všem prachy, za vším žena, poslední vpich pod páteří,
konta, styky, data, jména, a každý tvůj pohyb měří.
- R: $\begin{array}{c} \text{Ami} \\ + \text{ nemá to rád!} \end{array}$

11. Golgota (Bokomara)

1. $\begin{array}{cccccc} & G & & \text{Ami} & & C & & D \\ \text{Slunko se červenalo krví, odešlo někam do Říma,} \\ & G & & \text{Ami} & & C & & D \\ \text{a psal se týden minus první, Maria matka usíná,} \\ & G & & C & & \text{Ami} & & D \\ \text{a bylo jaro, svátky byly v tom městě poblíž jezera,} \\ & G & & \text{Ami} & & C & & D \\ \text{beránky dávno vykoupili pro krutou oběť večera.} \end{array}$
- R: $\begin{array}{cccccc} \text{Hmi} & & \text{Ami} & \text{Hmi} & & \text{Ami} \\ \text{Řekni mi, Pane, co se stane ve čtvrtek večer v Getsemane,} \\ & C & & D & & \\ \text{měla jsem sen a v něm můj syn,} \\ \text{Hmi} & & \text{Ami} & & C & & D \\ \text{budím se v ledovatém potu a z okna hledím na Golgotu,} \\ & G & & \text{Ami} & & C & & D \\ \text{děsí mě její strašný stín, děsí mě její strašný stín.} \end{array}$
2. Marie, pospěš, už ho vedou, chátra se blahem pomine,
tvé vlasy mají barvu šedou, přikryj je rouškou před synem,
i nejlepší chlap hostí hada, s nevinou vždycky chodí hřích,
v bankovních domech dneska zrada je v kursu třicet stříbr-
ných.
- R:
3. Naposled hladíš mrtvý tělo, máš v prstech jeho podobu,
kterýpak mámě by se chtělo vystrojít syna do hrobu,
o jeho šaty v kostky hráli, tvým slzám budou rozumět
matky, co syny vychovaly až příliš dobře pro náš svět.

12. Jaryna (Bokomara)

- *: $\begin{array}{ccc} G & D & C \\ \text{Žáci školy pomocné a Jaryna s nima} \\ G & D & C \\ \text{pili víno, víno ovocné, řvali „Svět je prima!“} \end{array}$
- R: $\begin{array}{ccc} G & D & \text{Ami}(C) & C \\ \text{[: Jaryna, Jaryna, Jaryna, Jaryna. :]} \\ E\text{mi} & A & & \\ \text{1. Měli jsme ve snech holek plné noci} \\ E\text{mi} & A & & \\ \text{a tetování uhrů všude po těle,} \\ E\text{mi} & A & & \\ \text{holili jsme se jenom pro ten pocit} \\ E\text{mi} & A & & E\text{mi} & A \\ \text{alespoň před zrcadlem vypadat dospěle} \\ E\text{mi} & A & & \\ \text{a na zrcadle z mušinců a akné} \\ E\text{mi} & A & & \\ \text{souhvězdí Panny dnes novami temnělo,} \\ E\text{mi} & A & & \\ \text{studijní výsledky nám byly houby platné,} \\ G & D & \text{Ami}(C) & \\ \text{[: ze všeho nejvíc mysleli jsme na tělo. :]} \end{array}$
- R:
2. Šlukla si startku a potom do polibku
kouřový perpetuum mobile vložila,
s očima dokořán, tak do mých plicních sklípků
znuděně, znaveně, dusivě vstoupila,
byli jsme pyšní na to, že jsme chudí,
a kdo měl na litr, ten byl ten večer král,
chutnala ovocným vínem, sluncem rudým,
[: pod tričkem na jabkách rybíz se červenal. :]
- R:
3. Že jsem měl vína dost a klíč a byla zima,
zůstala se mnou klidně v bytě do rána,
když jsem ji svlékal, řekla jenom: prima,
jenom mi, hošánku, neupleť fakana,
vypnula plotýnku a otevřela dveře,
svítání šedlo v každý vteřině,
Jaryna odcházela a já zůstal ležet,
[: voněl jsem ke svejm prstům, k její peřině. :]
4. Pak mi ji přebral zpět Dežo ze zvláštní školy
a já se v lese opil rudou sladkostí
a tu mou bolest roznes' vítr do okolí
a moje chvění přenes' osikám do listí,
teď už se stydíme i za to, že jsme chudí
a že jsme pluli v pekle i v oblacích,
jenomže ovocný víno a slunce rudý
[: ten hloupej nápěv nám občas navrací. :]
- R: $\begin{array}{ccc} G & D & C & G \\ + \text{ Jaryna, Jaryna, Jaryna, Jaryna, Jaruška ...} \end{array}$

13. Jméno (Bokomara)

1. $\begin{matrix} D & & A & & G & & D \\ & A & & G & & D & \\ & & A & & G & & D \end{matrix}$
V nejkratších nocích samotnému těžko spát,
samota něžně dlaní polštář pohladí,
 $\begin{matrix} A & & G & & D \\ & A & & G & & D \\ & & A & & G & & D \end{matrix}$
ztratiš-li dívku, ztratil jsi své jméno snad,
bez jména osamělým srdcím těžko žít.
- R: $\begin{matrix} D & & A & & G & & D \\ & A & & G & & D & \\ & & A & & G & & D \end{matrix}$
A láska právě zkouší bílou křídou psát
to tajný jméno, který jednou sám jí dáš,
 $\begin{matrix} A & & G & & D \\ & A & & G & & D \\ & & A & & G & & D \end{matrix}$
kouzelnou přízi můžeš jednou-jedinkrát
přišít své jméno cizí dívce na polštář.
2. Tisíc je skřítků v růži, v listících čajových,
tisíc je najád, které tančí v dubínách,
tisíc je kouzel, tisíc štítků na dveřích,
tisíc je kroků přes ten jeden pravý práh.
- R:
3. Vybírej dívku, která tajný slova zná,
vybírej toho, kdo má v očích tajemství,
pak přijde ta chvíle, kdy ti nový jméno dá,
na míru šitý krásný nový jméno tvý.
- R: $\begin{matrix} D & & A & & G & & D \\ & A & & G & & D & \\ & & A & & G & & D \end{matrix}$
+ kouzelnou přízi můžeš jednou-jedinkrát
přišít své jméno cizí dívce na polštář ...

14. Jde to (Bokomara / Karel Plíhal)

1. $\begin{matrix} G & & D & G & C & & G \\ & D & & G & & C & & D \\ & & E & m & & H & m & & C & & H & m & \end{matrix}$
Možná mi závidí, že žiju vesele,
kolik si vydělám vleže a z postele,
myslej' si, že mám v punčoše jmění,
no, vono to vždycky tak docela není.
2. Jsou chlapi voňavi jak vítr nad mořem,
a jiný, jak to říct - zkuste spát s úhořem,
postel je stejná, jména se mění,
no, vono to vždycky tak docela není.
- R: $\begin{matrix} D & & G & & D \\ & G & & D & \\ & & G & & D \end{matrix}$
Jsou v našem salónu příjemný poměry,
zrzavý Irky, ty obzvláste letí,
štamgasti říkají: počkám si na Mary,
první jde honák a pastor až třetí.
3. Ten, kdo je samotnej, ať se dál netrápí,
knížky jsou pro mnichy, ženská je pro chlapy,
každej tu stojí o pohlazení,
no, vono to vždycky tak docela není.
- R: Jsou v našem salónu sem-tam i aféry,
před každým prahem najde se smetí,
štamgasti říkaj': počkám si na Mary,
druhej jde šerif, pastor až třetí.

4.=1.

15. Kamínek (Bokomara)

1. $\begin{matrix} C & & G & & D \\ & C & & G & & D \\ & & C & & G & & D \end{matrix}$
Zase se cítím jak kamínek v ponožce,
týdny se zpozdňují, dny nejdou přesně,
malý psí hovínko na cizí rohožce
působí komicky vždycky a věčně.
2. Báby všech vrátnic mi rvou z ruky občanku,
na čáře vrážím do lhostejných těl,
típnu své cigáro správcový o schránku,
zazvoním na sebe - někam jsem šel.
- R: $\begin{matrix} C & & G & & A & & D \\ & C & & G & & A & & D \\ & & C & & G & & A & & D \end{matrix}$
Nohatá Simona z pátýho netuší,
že její oči jsou hluboký tůně,
nervózní ratlík ji táhne ven ze dveří
a za ní v ovzduší zůstává nahořklá vůně.
3. Omámen vůní jsem rozlitez na schodech,
sousedka kukátkem funí až sem
a stará lítá furt v nějakých obchodech,
už táhne párky, Špiěl a křen.
- R: $\begin{matrix} C & & G & & A & & D \\ & C & & G & & A & & D \\ & & C & & G & & A & & D \end{matrix}$
V bedýnce sobota Šimků a Krampolů,
večer se táhne jak rýžovej nákyt,
namísto vůně jen smrad párků v kastrólu,
a mně se nedaří tu vůni vrátit,
tu vůni vrátit, tu vůni vrátit, jé, jé, ...

16. Když nejsi se mnou (Bokomara)

1. $\begin{matrix} E & & A \\ & F\# & m & & H \\ & & E & & A & & F\# & m & & H \end{matrix}$
Jseš kostka cukru v kávě, kamínek spadlý z římsy,
kolečko z hodinek, breviář vzpomínek,
prsten ztracený v trávě kýmisi.
- R: $\begin{matrix} E & & A & & F\# & m & & H \\ & E & & A & & F\# & m & & H \end{matrix}$
Když nejsi se mnou, se mnou, se mnou,
když nejsi se mnou, se mnou, se mnou.
2. Jseš chladná špička rtěnky, jseš vločka, která lepí
se na podrážky bot, jseš uzavřený vchod,
z rozbité sklenky střepy.
- R: $\begin{matrix} A & & D & & H & & E \\ & A & & D & & F\# & m & & H \\ & & E & & A & & F\# & m & & H & & E \end{matrix}$
Se mnou jseš správně vzorná, vždycky víš, kdo a s kým,
visíš mi v zádech jako torna, můj milující stín,
můj stín, můj stín, můj stín.
3. Jseš černobílá fotka cesty, co za glóbusem
někde se klikatí, mince, co neplatí,
a třeptáš se jak kapka s džusem.
- R: $\begin{matrix} A & & D & & H & & E \\ & A & & D & & F\# & m & & H \\ & & E & & A & & F\# & m & & H & & E \end{matrix}$
Jseš odložené sako, jseš prohraná bitva,
jedna z posledních, chladná jako sníh,
chladná jseš jako břitva.
- R: $\begin{matrix} A & & D & & H & & E \\ & A & & D & & F\# & m & & H \\ & & E & & A & & F\# & m & & H & & E \end{matrix}$
Říkáváš: hlavně, že jsme spolu, jenomže chvílemi,
když ty chceš vzhůru, já chci dolů, tak zůstáváme v přízemí,
v přízemí, v přízemí, v přízemí.

17. Kořeny (Bokomara)

1. $\text{Ami Emi}^7 \text{ Dmi Emi}^7 \text{ Ami Emi}^7 \text{ Dmi Emi}^7$
 Že ti to nevadí, že právě dostal jsem nápad,
 $\text{Ami Emi}^7 \text{ Dmi Emi}^7 \text{ Ami Emi}^7 \text{ Dmi Emi}^7$
 že ti to nevadí, že budu zpívat a hrát
 $\text{Ami Emi}^7 \text{ Dmi Emi}^7 \text{ Ami Emi}^7 \text{ Dmi Emi}^7$
 o tom, že nechápu, co bych měl tak snadno chápat,
 $\text{Ami Emi}^7 \text{ Dmi Emi}^7 \text{ Ami Emi}^7 \text{ Dmi Emi}^7$
 snad ti to nevadí, že ti dnes nebudu lhát.

R: $\text{Ami Emi}^7 \text{ Dmi Emi}^7 \text{ Ami Emi}^7 \text{ Dmi Emi}^7$
 Nejsem sám, koho to napadlo, nejsem sám,
 $\text{Ami Emi}^7 \text{ Dmi Emi}^7 \text{ Ami Emi}^7 \text{ Dmi Emi}^7$
 nejsem sám, to blbý divadlo, nejsem sám.

2. Že ti lhát nebudu - jak je to docela snadné,
 najít se uprostřed v prázdnotě čtyř bílých stěn
 a šplhat vzhůru, teď, když už jsme docela na dně,
 po laně spleteném ze lží se vydrápat ven.

3. A oni čekají, zda padne orel či panna,
 obludné zrcadlo sem dolů natočené,
 a nic víc nechtějí, než zas jen naříznout lana,
 názorně ukázat: vidíte, tak takhle ne!

R:

4. Protože tuší zas, že pro ně semínko zbude,
 jak stonky břechťanu plazí se okolo nás,
 zase ten plevel se po stěnách rozrůstá všude,
 zapouští kořeny - přichází zas jejich čas.

R:

18. Krejčovská panna (Bokomara)

1. $\text{D } \frac{D}{C} \quad \frac{G}{H}$
 Marie umí tolik zvláštních slov:
 $\text{C } \frac{G}{H} \quad \text{D}$
 gabardén, fiží, průramek,
 $\frac{D}{C} \quad \frac{G}{H}$
 a koukám na ni přes okenní sklo,
 $\text{C } \text{A } \text{D}$
 dveře jsou věčně na zámeck,
 $\text{C } \text{G } \text{D}$
 rozmlouvá se šicím strojem,
 $\text{C } \text{G } \text{D}$
 když šije šaty pro jiné,
 $\frac{D}{C} \quad \frac{G}{H}$
 v ateliéru nad pokojem
 $\text{C } \text{A } \text{D}$
 schází se Paříž s Londýnem.

R: $\text{C } \text{G } \text{D } \text{C } \text{G } \text{D}$
 Večer si rozsvítí lampion, pustí si ohraný valčík,
 $\text{C } \text{G } \text{D } \text{C } \text{G } \text{D}$
 krejčovské panně se ukloní, [: a potom naboso tančí. :]

2. Marie umí tolik zvláštních vět:
 ten dekolt, madam, hlouběji,
 tady vám, prosím, aplikuji květ,
 kosatec značí naději,
 vyzkouší si cizí šaty
 a tančí mezi zrcadly,
 má něžně růžové paty
 a hrudníček propadlý.

3. Marie umí tolik zvláštně žít,
 tichá jak výhled do dvora,
 přistříhnout, srovnat, potom zapošít,
 nůžky, cit, nit pokora,
 v těch šatech ženy se líbí
 a inspirují básníky,
 jenom ji nikdo nepolíbí,
 má v ústech věčně špendlíky.

R:

19. Krásné ženy nemají to snadné (Bokomara)

1. C F G
Jediná šance je utajit adresu,
 C F G
utajit telefon, ke všem být chladná,
 C F G
předstírat hluchotu, předstírat noblesu,
 Ami G
je tisíc možností, a vlastně žádná,
 F C
krása je dočasná, a přece zrádná,
 F C
být středem vesmíru, docela na dně,
 $G^\#$ C
můzou všech básníků, jen stránkou v notesu,
 B^b F C
ne, krásné ženy nemají to snadné.
2. Nápadně žádoucí snáší se tramvají,
leží ji u nohou snad celička Praha,
a oči mužů ji potají svlékají,
takže má pocit, že je stále nahá,
že tisíc nehtů ji na kůži sahá
úšklebky bolavé, úšklebky chladné,
a ústa úlisná stále ji šeptají:
ne, krásné ženy nemají to snadné, snadné.
3. A báby ve frontách na tučné kotlety,
hlavy si vykroučí: řeknu vám, paní,
jak se tu natřásá, já je znám, tyhle ty,
ani „bů“ neřekne, koukejte na ni,
nás - slušnejch ženskejch se ve frontě strani,
celý dny válí se, to se to mládne,
měl by bejt paragraf na tyhle kokety,
jo, krásné ženy nemají to snadné, snadné.
4. Tak nějak zvyknou si, daň krásě zaplatí,
jenže čas řítí se, sešlápne pedál,
leccos jde zachránit alespoň prozatím,
make-up jim zpočátku zestárnout nedá,
pak čím dál častěji zrcadlo hledá,
ty nitky ve tvářích, a pleť si vadne,
strašné je pochopit, že se nic nevrátí,
ne, krásné ženy nemají to snadné, snadné,
snadné, snadné, snadné, to snad ne ...

20. Lhota jménem Nazaret (Bokomara)

1. Ami Dmi^7 G Ami Dmi^7 G
Vesnická tancovačka v Povýšené Lhotě,
 Ami Dmi^7 E^7
pivo je pod míru a muzika - no děs,
 Ami Dmi^7 G Ami Dmi^7 G
jenom ta holka mě drží při životě,
 Ami Dmi^7 E^7 Ami E^7
piju a koukám, a vyl bych jako pes.
2. Co na mně vlastně vidí, že mi dává šanci,
jsem z jiné planety, o generaci zpět,
tahleta muzika mě těžko svede k tanci,
mně v sedmnácti hrávali Nazareth.
 G D Ami
R: Marie tančí sama, světlo ji ohmatává,
 G D
Marie, ještě panna, ze světla počne
 Ami G Ami G
do božího rána, do božího rána,
do ^božího rána, na na na ... Dmi^7 G Ami Dmi^7 G
3. Nazaret, holka, byla vlastně taky Lhota,
bydlel tam jeden chlap, je to pár tisíc let,
a jedný šestnáctce se chtělo do života,
ten chlap byl jenom tesař, jak jsem čet'.
4. Měl ruce drsný jako sukovatý dřeva
od fošen, od rakví, od marných zápasů,
Marie zašeptala: mně to, Josef, neva,
a on jí nežně zajel prsty do vlasů.
- R:**
5. Nahmatal dívčí vůni pod strakatou látkou,
úlekm oněměl jak svatojánek v keřích,
Marie osaměla a stala se matkou,
té noci v Nazaretě počatý byl Ježíš.
- R:**
6. Marie tančí sama a minuty plynou,
má oči zavřený a srdce dokořán,
zpívá svý „lajlajlaj“ nejměkčí angličtinou,
no a ten nahoře s ní má svůj tajný, tajný plán.

21. Muzikantské volno (Bokomara)

- D Ami G D
Časem jste vybledly, lásky mé na dálku,
 Ami G A D G D Ami C D
posílám proto k vám jen prázdnou obálku,
 Ami G D
je na ní adresa poslední hospody,
 Ami G D
kam jsem se usadil s kytarou na schody,
 Ami G D
budu si chvilku hrát, pouštět hlas po větru,
 Ami G A D G D Ami C D
jenom tak nalahko v košili, bez svetru,
 Ami G D
dneska tu nechci hrát velkého umělce,
 Ami G A
beru si po letech poprvé volno,
 Ami G D
snad mezi štamgasty přiberou vetřelce,
 Ami G A D G D Ami C D
co pivní sklenici rád zvedne kolmo.

22. Muž za rohem (Bokomara)

Emi
R: [: Já jsem muž za rohem s kyjem a parohem. :]

- F#mi H A E*
1. Podléhám únavě, tvářím se krotce,
F#mi H A E
 když tančím po hlavě smutného chodce,
F#mi H A E
 moc mě to nebaví, ale já musím
F#mi H A E
 praštit ho do hlavy, aspoň to zkusím.

R:

- 2.** O svůj kyj opřený za rohem čekám,
 chodec je ztracený, jsem pal i secam,
 ne, nemá naději, ani tu malou,
 i když bych raději praštil svou starou.
3. Nadávám na paroh, že musím cuknout,
 nemůžu zpozaroh ani si juknout,
 nejdřív jdou parohy, pak teprv hlava,
 těžko z té polohy kyjem se mává, mává, mává.

R:

R:

Emi A D Emi A D Emi A D Emi A D Emi
 *: Na na na ...

23. Nález (Bokomara)

- G Ami D G Ami D*
1. [: Jde Lída na trh do Lhoty, a jak se lesem žene, :]
C C/H Ami D G D G
 [: na zemi leží kalhoty pánské a obnošené. :]
2. [: Větvičkou do nich píchla, nic nestalo se však, :]
 [: chudák holka si vzdychla: ach jo (-), jen hnízdo, a ne pták. :]
 :]

24. Na co, moja, myslíš (Bokomara)

- Dmi G C*
1. Na co, moja, myslíš, když sa na mňa díváš,
Ami Dmi Bmaj7 C Dmi
 že ty pořád pláčeš, slzenky ukrýváš.
2. Myslím, kudy chodím, myslet nepřestanu,
 že ty v poli padneš, samotná zůstaneš.
3. Mamka moja říká: dřív, než slunko zande,
 ať ťa nevzpomínám, galána mi nande.
4. Jestli ty sa vydáš, veznu k sobě zrána,
 na slámu položím dcerku kapitána.
5. Ten sa teho dozví, lýtý boj požene,
 až mi mou hlavičku [: kulička prožene ... :]

25. Nedávej, nedávej (Bokomara)

- D G C D*
1. Nedávej, nedávej na první sluníčko,
C G D G C D C G D
 je příliš hubené - zahřeje maličko.
2. Nedávej, nedávej na první zdání,
 teprve po létu přichází zráni, zráni.
3. Nedávej, nedávej, nechceš-li sklízet,
 falešné sluníčko může hned zmizet.
4. Nedávej, nedávej, dočkej si času,
 jako se říkává: jak husa klasu.

26. Něco o ČSFR - Něco o téhle zemi (Bokomara)

- Ami A/G Ami F E*
1. V Brně je veletrh a jeřabiny zrají,
Ami A/G Ami F E
 cizinci s tvrdým v tvrdé měně klopi,
Ami A/G Ami F E
 a holky ze štatlu mezi stehny otvírají
Ami A/G Ami F E
 svou malou českou bránu do Evropy.
2. Myšlenky hovězí, a obzvláště ty zadní,
 na ceně stouply objíždky a špína,
 budoucnost chystá se, jó, padni, komu padni,
Ami A/G Ami F E Ami
 ještě se neví, a už se zapomíná.
3. Zas přijde výročí a slůbíme si lásku,
 sýkorkám chutná, syslové se činí,
 důchodci na polích, pár erteplí, hrst klásků,
Ami A/G Ami F E Ami
 a všichni jsme si trochu nepovinní ...

27. O Anděle (Bokomara)

- G D C G*
1. Tři čtvrti na červen, víc asi nebylo,
D C G
 ač vítr nefoukal, žito se vlnilo,
D C G
 přálo nám počasí, tak jsme to viděli,
D F C G
 na mezi hrála si Anděla s anděli.
Emi C G D
R: Na božích mlýnech tuhle píseň melu,
Emi C Cmi7 D C G
 klidně mě vynech, dělám to pro Andělu bez andělů.
2. Dvě nohy nad křídly, andělem přibitá,
 Andělo v obilí, Bůh ti to spočítá,
 když pán Bůh zacinká, blýskne a zahřmí se,
 chvilinka malinká, a anděl stratí se.
R:
3. Je brzo k snídani a pozdě k večeri,
 měsíc tě poraní, nikdo ti nevěří,
 možná, že na lukách potkáte Andělu,
 ve vlasech zlatý prach z peříček andělů.

28. Odcházím (Bokomara)

- E A H*
1. Odcházím, lásko, jsem unavený,
E A H
nezlob se, že jsem ti do vlasů vlít',
E A H
žába jak hrom sedla na prameny,
E A H
voděnka neteče, a tak chci jít.
G D Ami D G D Ami D
R: Víno a housličky, bělostnou košili mám,
G D Ami D C H
stoupnu si na špičky, lehounce líznu si a zazpívám.
2. Odcházím, lásko, jsem otrávený,
ani to kafe jsem nemusel pít,
sedmkrát týdně chvátat na směny,
nezlob se, lásko, to nemusím mít.
3. Odcházím, lásko, a jak každý ví,
co oči nevidí, no, a tak dál,
prošel tu Amor a řek': „C'est la vie“,
v očích měl víno a krásně se smál.

R:

29. Okno do ulice (Bokomara)

- C C/H Ami*
1. Dnes večer, lásko, nejdu zrovna nikam,
Fmaj7 D7 G
musím si spočítat, co se nevrátí,
C C/H Ami
když přijdeš, nezvoň, já se nezamykám,
Fmaj7 G
to mají ve zvyku jenom bohatí.

2. Mně patří jedno okno do ulice,
ve kterém sleduju, kam se žene svět,
co vidím, schovám ve své harmonice,
jednou ti o tom snad budu vyprávět.

Ami D
R: O lidech ve frontě na dobrý skutky,
Ami G
o vlídným úsměvu, co už se nenosí,
Ami D
o nářku rozbitý telefonní budky,
F G
o smůle, co se mi lepí na šosy.

R: Taky o štěstí, jak je kdo chápe,
o holkách, který se moc rychle rozdaly,
občas je zasnědí duše pod make-upem,
jenže svět kvůli nim sotva zpomalí.

3. Tak vidíš, lásko, už mi bylo třicet,
a pořád zůstávám jednou z mnoha nul,
mám jen to své okno do ulice,
špehýrku na životm co mě uhranul.

4. Sám stojím ve frontě na dobrý skutky
s úsměvem, který se dávno nenosí,
občas dám korunu do rozbitý budky
a sám se smůle své lepím na šosy.

R: Možná si po štěstí pokaždý šlapu,
když spávám s holkama, co už se rozdaly,
jenomže pořád mám duši bez make-upu,
třeba svět kvůli mě jednou zpomalí ...

30. O myších a o lidech (Bokomara)

- G C G C*
1. Došly mi peníze, a tobě zase city,
D C Emi D
kolik velkých plánů čeká na přístě,
G C G C
z ledničky vytáhnou láhve nedopitý,
D C D
do paměti vložím velký smetišťe.
2. Pak budou pokojem běhat bílý myši,
možná, že si taky jednu ochočím,
budem tě pomlouvát a ty to neuslyšíš,
když jsou koně mrtvý, co je po kočím?
C D G

R: Ráno mi přinese darem kocovinu,
C D G
nejspíš na mě bude pohled pro bohy,
Emi D G
někomu vynadám, tak třeba svýmu stínu,
C D G
no, a začnu čekat datum zálohy.

3. Zás budu suverén s pětikilem v kapse,
sbalím své trable a dám je do sběru,
tvý číslo vytočím: po večeri stav se, jo,
rozjedem to spolu třeba v Boleru.

4. Říkat si budeme, co se vždycky říká,
oba jsme už přece dávno dospělí,
potom dám poslední prachy za taxíka,
na finále skončím ve tvý posteli.

5. Všechny lži ohraný ukradu ti ze rtů,
sliby, ty se hodí leda do kina,
vím, že se probudím a zase půjdu k čertu
na polívku někam, kde je laciná.

R: Zás budou pokojem běhat bílý myši,
konečně si taky jednu ochočím,
kdo z nás je větší lhář, teď už nerozliším,
[: koně už jsou v trapu, střelte po kočím! :]

31. Óda na bolest (Bokomara)

- Ami Dmi7 G Ami*
1. Miláčku, nechoď na zahradu, chystá se stávká jabloní,
Dmi7 G D
zrají jak včera v našem sadu, jenomže dneska nevoní,
Ami Dmi7 G D
nevoní, vap ta da ta ...,
G Ami G Ami
a bez smyslu jsou všechna slova, a kde je zámek, není klíč,
G Ami G E
a marně lijem do olova, a marně vyjem na měsíc,
F C D# G

vlastně mám všechno, co si přejí, mám i ty trny od růží,
Ami Dmi7 G D
píseň o dobré beznaději trčí mi někde pod kůží,
Ami Dmi7 G D Ami Dmi7 G D
pod kůží, vap ta da ta ...

2. Chránová opona se trhá jak mléčná dráha nad ránem,
po slunci měsíc svůj disk vrhá, opit laciným šampánem,
šampánem, vap ta da ta ...,
a taky Kristus prázdných dlaní touží nás sevřít v objetí,
jenomže hřeby mu v tom brání, a ty mi šeptáš: jak je ti, jak
je ti?
Jsou chvíle v řece mezi břehy, kdy už je jedno, kam jde
proud,
bojím se kamení i něhy, bojím se plout i utonout,
utonout, vap ta da ta ..., hm ...

32. Opuštěnej pes (Bokomara)

1. $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{G} & \text{Ami} \\ \text{Ještě tě mám na háku, už za tebou lezu,} \\ & \text{Dmi} & \text{G} & \text{E} \\ \text{stojím tu v mokřím baráku jak mastnej kastrol v dřezu,} \\ & \text{Dmi} & \text{G} & \text{C} & \frac{\text{C}}{\text{H}} & \text{Ami} \\ \text{každěj říká: to se vsákne, ať má holka školu,} \\ & \text{Dmi} & \text{E} & \text{Ami} & \text{A}^7 \\ \text{výťah občas smutně cvakne a padá sem dolů,} \\ & \text{Dmi} & \text{G} & \text{C} & \frac{\text{C}}{\text{H}} & \text{Ami} \\ \text{každěj říká: to se vsákne, ať má holka školu,} \\ & \text{Dmi} & \text{E} & \text{Ami} & \text{E} & \text{Ami} \\ \text{výťah občas smutně cvakne a padá sem dolů.} \end{array}$

R: $\begin{array}{cc} \text{Dmi} & \text{E} \\ \text{Stojím tu jak opuštěnej pes,} \\ & \text{Ami} \\ \text{to jsem teda pěkně na dno kles',} \\ & \text{Dmi} & \text{G} & \text{C} & \text{C}^{\text{maj7}} & \text{C} \\ \text{špěhýrkou mezi zábradlím se dívám nahoru} \\ & \text{Dmi} & \text{E} \\ \text{a nevím, proč nejdu na pivo,} \\ & \text{Ami} \\ \text{jseš pitomá, ksicht máš jako bramboru,} \\ & \text{Dmi} & \text{E} & \text{Ami} \\ \text{a vůbec jsi tak nějak celá nakřivo.} \end{array}$

2. Kopu si šutrák placírkou, v přízemí hučí klozet,
tak škrtám sirku za sirku a cvrnkám s nima o zeď,
[: kukátka už ve tmě blikaj', zevnitř slyším Broma,
mý prsty ve tmě tě svlíkaj', a ty sedíš doma. :]

R: Stojím tu jak opuštěnej pes,
to jsem teda pěkně na dno kles',
to se zase dneska krásně lituju,
zas jeden prošoupanej den,
jsem hrdej na to, že tu stepuju
 $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & \text{F} & \text{G} & \text{Ami} & \text{F} & \text{G} & \text{Ami} \\ \text{a bojím se, fakt, že půjdeš ven, ven, ven ...} \end{array}$

33. Ošklivky (Bokomara)

1. $\begin{array}{cccc} \text{G} & \text{C} & \text{Ami} & \text{D} \\ \text{Mý holky opilky tančí svý čtverylky} \\ \text{G} & \text{C} & \text{D} \\ \text{na hřbitově prázdných flašek,} \\ \text{G} & \text{C} & \text{Ami} & \text{D} \\ \text{prach patou zemetou Babeta s Žanetou,} \\ \text{G} & \text{C} & \text{D} & \text{G} & \text{C} & \text{Ami} & \text{D} \\ \text{Dáša se uklání Máše, uklání Máše, Máše,} \\ & \text{G} & \text{C} & \text{Ami} & \text{D} \\ \text{uklání Máše, Máše.} \end{array}$
2. Smějí se Jarmile, když má tři promile,
vlaje jak hulánskej prapor,
jsou sladký jak cukroví, pralinky rumový,
v nirvané ulicí tápou, ulicí tápou, tápou,
ulicí tápou, tápou.

R: $\begin{array}{cccc} \text{C} & \text{D} & \text{G} & \text{C} & \text{D} & \text{G} \\ \text{Broukaj' si přiblblý hity, nikdy to nebude jiná,} \\ \text{C} & \text{D} & \text{G} & \text{Ami} & \text{D} \\ \text{bez krásy a maturity, s flaškou se líp zapomíná,} \\ \text{C} & \text{D} & \text{G} & \text{C} & \text{D} & \text{G} \\ \text{bože zlej, z nebe se dívej, jenom rum je spravedlivej, ách jo.} \end{array}$

3. Rády by se vdaly, s princem už to vzdaly
a zedníka schrastěj' i za rok,
v textilce u stroje dávno už ví svoje,
že na štěstí nemají nárok, nemají nárok, nárok,
nemají nárok, nárok.

4. Jsou našrot a natuty, pošlou si do Fruty
pro štěstí, pro tuzemáček,
zatím si potají do taktu zpívají,
že život je velkej háček, je velkej háček, háček,
je velkej háček, háček.

R:
Rec: Tak jí dejte ještě tři rumy, položte jí ruce na zem,
ona dojde domů sama pěšky!

34. Pět lilí (Bokomara)

1. $\begin{array}{cccc} \text{Emi} & \text{D} & \text{A} & \text{C} & \text{D} & \text{Emi} \\ \text{Bláhová, zmámená rytířem erbu s lilí,} \\ & \text{D} & \text{A} & \text{C} & \text{D} & \text{Emi} \\ \text{lásku tvou skrýt mohou teď šaty, co však za pár dní,} \\ & \frac{\text{G}}{\text{F}\#} & \text{G} & \text{Ami} & \text{D} & \text{Emi} \\ \text{a hřích, ten se vymítá pranýřem, kládou na nohou,} \\ & \text{D} & \text{A} & \text{C} & \text{D} & \text{Emi} \\ \text{děšť a sníh chátra uvítá - to Kristus brečí nad ubohou,} \\ & \text{Emi} & \text{A} & \text{D} & \text{Emi} & \text{D} & \text{Emi} \\ \text{zmáčená, ztrápená, vyhnaná od klášterních bran,} \\ & \text{A} & \text{D} & \text{Emi} & \text{D} & \text{Emi} \\ \text{stojíš jako puklej džbán a nebesa jsou dokořán.} \\ & \text{Emi} & \text{D} & \text{G} & \text{Ami} & \text{C} & \text{D} & \text{Emi} \end{array}$
- R:** Hříchem lásku zvou a plivnou, když je poprosíš,
 $\begin{array}{cccc} \text{D} & \text{G} & \text{Ami} & \text{C} & \text{D} & \text{Ami} & \text{D} \\ \text{září býk a štír, možná, že hvězd se doprosíš,} \\ & \text{Emi} & \text{D} & \text{G} & \text{Ami} & \text{C} & \text{D} & \text{Emi} \\ \text{hříšnou lásku svou v horečkách stěží donosíš,} \\ & \text{D} & \text{G} & \text{Ami} & \text{C} & \text{D} & \text{Ami} & \text{D} & \text{Ami} & \text{D} \\ \text{září býk a štír, vedou tě cestou do polí.} \\ & \text{Emi} & \text{D} & \text{A} & \text{C} & \text{D} & \text{Emi} \end{array}$
2. Život v ní zkamení a rosa už ji nestudí,
 $\begin{array}{cccc} \frac{\text{G}}{\text{F}\#} & \text{G} & \text{Ami} & \text{C} & \text{D} & \text{Emi} \\ \text{anděl s ní v trávě spí a sotva už ji probudí,} \\ & \text{A} & \text{D} & \text{Emi} & \text{D} & \text{Emi} \\ \text{láska má, místo znám, kde vyrostlo pět lilí,} \\ & \text{A} & \text{D} & \text{Emi} & \text{D} & \text{Emi} \end{array}$
nebesům moh' se rovnat svět, květy to místo zakryjí.

R:

35. Pivovarská Mary (Bokomara)

1. G C D
V hospodě u pivováru moje Máňa bydlí,
 G C G D
má charakter a má páru, chrání svou čest židlí.
2. Samý dědci uslintaný nenechavejch vočí
choděj' domů zkárovaný a pod lampou močí.
3. Servírka má život těžký, pokud není lehká,
ale nemá život lehký, pakliže je těžká.
4. Tak jim plivne bez váhání do zlatistech moků,
Máňa, ta si svou čest chrání šedesát dva roků.

36. Pravda o duze (Bokomara)

1. A D E
To, že jste zvědaví tak tuze,
 D A E
dnes čistého vám naliji,
 $F\#mi$ Hmi E
jak vlastně lidstvo přišlo k duze,
 D E A
no, a já ke své Marii.
- R:** A G D A
Já seděl u okna, ostřil dalekohled,
 G D E A
díky ti, Marie, díky za ten pohled.
2. Marie vzala si sklenku mléka
a na tři doušky ho vypila,
pak na louce se z trička svlékla
a přivábila motýla.
- R:**
3. Motýl jí used' na rameno
a potom slétl ještě níž,
Bůh, když to viděl, řekl: ženo,
ty už mě zase pokoušíš.
- R:**
4. Pak rozplakal se marnou touhou
a stvořil duhu ze svých slz,
je barevná jak motýl s loukou
a oblá jako její prs.
- A G D A
R: Já seděl u okna, ostřil dalekohled,
 G D E
díky ti, Marie, díky,
 A G D A
já seděl u okna, ostřil dalekohled,
 G D E A
díky ti, Marie, díky, za ten pohled.

37. Pondělí (Bokomara)

1. Ami
Pondělí, to je útes v mlze
 Dmi
a černá jáma v temnotách,
 G
neony hospod zhasnou drze,
 Ami Emi Ami
a člověk na to ztroskotá.
2. Pondělí je den abstinence,
den bez chmele a bez sladu,
jen šedá myška piští tence,
na bílou nemá náladu.
- R:** C
Spím na obláčku pivní pěny
 G
a zdají se mi krásné ženy,
 Ami
až za hrob věrné jako Indky,
 E
a já mám radši tuhletu,
 C
má vlasy v barvě fernetu
 G
a oči peprmintky,
 Ami
má duši něžnou a voní režnou,
 E Ami G Ami Emi Ami
a voní víc než konvalinky, já je jé.
3. Pondělí je den bez milosti,
my - tvrdí chlapi nepláčem,
pro ty, kdo neradí se postí,
vymyslel Pánbůh lahváče.
4. Pondělí je den zavírací,
jinak se to dá vydržet,
když ve stavebních ubikacích
jsou čtyři stěny celej svět.

R:

38. Pionýrský šátek (Bokomara)

1. $\begin{matrix} E & & Hmi \\ Leží & si & ve & skříní & jak & vzácná & relikvie, \\ D & & A & & E \\ před & šátky & po & babičce & světu & ukrytý & je, \\ & & Hmi \\ že & bych & se & za & něj & styděl, & tak & to & zase & ne, \\ D & & A & & D & & A & & E \\ stejně & má & svoje & dny & tam & na & dně & sečtené. \end{matrix}$
2. A vlastně nevím, proč se dneska směju tomu, vzpomínám, jak jsem si ho hrdě přines' domů, byl ze mě pionýr - no prostě slavněj den, a máma se tak divně usmívala jen.
- R: $\begin{matrix} Hmi & A & E \\ Dnes & už & vím: & ona & svoje & věděla, \\ Hmi & A & E \\ však & ho & to & přejde, & žádný & spěch, \\ Hmi & A & E \\ a & že & mi & radost & kazit & nechtěla, \\ D & & A & & Hmi & A \\ tak & jen & tak & nenápadně & mlčela \\ & & Hmi \\ a & hladila & mě & po & vlasech. \end{matrix}$
3. Když jsem pak v šestý třídě Novákový Lídě posílal psaníčka, ať ke mě domů přijde, vzkázala po Lence, když pionýr jsem, tak táta zakázal jí chodit se mnou ven.
4. Ta dívka copatá mi do snů vnesla zmatek, to kvůli ní jsem tenkrát zavrhl' rudý šátek, přestal jsem docházet a přestal sbírat zber a s Lídou do parku jsem chodil v podvečer.
- R: Tři týdny se mnou tuším chodila, řek' bych, dva určitě, no, tři snad, pak se mi někde s někým ztratila, no zas tak hrozně krásná nebyla, abych se kvůli ní měl prát.
5. Pak si mě braly stranou učitelky - soušky, abych se vzpamatoval, navštěvoval kroužky, mně to přišlo hloupý, a stal jsem se tak schopný, však pasivní až podprůměrný žák.
6. Dlouho ten šátek ležel mezi prádlem v špíně, pak jsem ho smutně vzal a složil na dno skříně, ač trochu vybledl, s ním stále vrací se marnivá vzpomínka na Lídu z šestý C.

39. Poušť smíchu (Bokomara)

1. $\begin{matrix} Ami & Emi^7 & Ami & & Emi^7 & & Ami \\ Jako & rejnok & pluješ & vodou, & z & živé & mrtvou & uděláš, \\ Emi^7 & & Ami & & Emi^7 & & Ami \\ stokrát & už & jsem & byla & vdovou, & a & pokaždé & se & vracíváš \\ & & C & & H \\ ze & svých & lásek & sezónních & jako & zchudlý & obchodník, \\ C & & D & & H \\ a & já & - & já & se & učím & v & poušti & smát. \end{matrix}$
2. Jsi tak pyšný na svou firmu, že málokterá odolá, ty tvé lásky jsou jak z filmu, který pouštíš dokola ve tvém krámku s veteší, tam se všechno vyřeší, a já - já se učím v poušti smát.
- R: $\begin{matrix} Ami & & D & & & & Ami & D \\ Sto & malých & zbabělců & ti & z & očí & kouká, & když & máš & něco & říct, \\ Ami & & D & & & & Ami & D \\ sto & malých & lakomců & ti & z & očí & kouká, & když & máš & něco & dát, \\ Ami & & D & & & & & & & & \\ sto & malých & pubertáků & nosíš & ve & svém & prima & saku, \\ Ami & & D & & & & & & & & \\ a & já & se & musím & smát, \\ Ami & & D & & Ami & & D \\ když & se & máš & zachovat & jako & chlap, & ts, & jako & chlap, \\ & & F & & & & E \\ [: & teď & vím, & čemu & se & mám & v & poušti & smát. :] \end{matrix}$
3. Chodím deštěm, abych smyla koktejl vůní parfémů, kde se v tobě bere víra, že jsi pánem harému, nebrat ti ten hloupý pocit, když já sčítám prázdné noci, a já - já se učím v poušti smát, vap ta dap ...

40. Rómeo a Júlie (Bokomara)

1. $\begin{matrix} D & & Ami & C & D \\ Na & dnešní & večer & já & měla & jsem, & hochu, \\ Ami & & C & D \\ nabídek & víc & než & stopadesát, \\ Ami & C & D \\ tak & si & dej & panáka & a & snaž & se & trochu, \\ G & & D & & Ami & D \\ když & já & jsem, & zlato, & zvyklá & spíš & na & to, & že & to & má & spád. \end{matrix}$
2. Já nemám srdce pod patentním zámkem, když už nic jinýho, aspoň mě bav, bav, ale neděs mě, začal jsi Šrámkem, to by tak chtělo, když už, tak tělo, a žádnej splav.
- R: $\begin{matrix} D & G & A & & G & D \\ To & sis & měl & vybrat & Jarku, & já & na & to & neletím, \\ G & A & & & G & D \\ jen & za & ručičku & v & parku, & to & je & jak & pro & děti, \\ G & A & & G & D \\ ty & ceníš & na & mě & dásně & a & recituješ & básně, \\ G & & D & & Ami & D \\ v & kterým & jsi, & proboha, & století? \end{matrix}$
3. Jestli chceš vzlykat a po mně toužit, to můžeš v kuchyni nad nádobím, proč se mám s tebou však po parku ploužit jak Eva rájem, zapij to čajem heřmánkovým.
4. A že prej vy muži jste pány světa, to teda nad světem udělám kříž, mně srdce buší jak dunivej metal, já nejsem vadná a nejsem žádná Nastěnka, víš?
- R: Tos' měl jít radši s Jitkou, co tě to napadlo, chtít šokovat mně kytkou, to není divadlo, růže hod' do kanálu, to máš z těch seriálů, takhle to, proboha, dopadlo!

41. Rozcestí (Bokomara)

1. A Emi
Je mi kousek přes dvacet,
 D A
pár malejch rolí už mám za sebou,
 C
stihla jsem něco poztrácet,
 D A Emi D A
výčitky ještě tolik nezebou, tolik nezebou.
2. Plány mám trochu nejasný,
v hlavě mi pořád tančí synkopy,
snad jenom kámen nemá sny,
ale ty moje - [: co mi natropí? :]
- D G D A
R: Zamknu se houslovým klíčem do pěti řádků osnovy,
 D G D A
starý lásky měním za nový, i když to není férový,
 Emi G
cí je to vina, že už jsem jiná,
 D A Emi D A
na to sotva správně odpovím, sotva odpovím.
3. Je mi kousek přes dvacet,
můj svět je plnej starejch závazků,
vracet se nebo nevracet -
- Hamlet měl celkem snadnou otázku.
4. A tak jdu z bláta do louží,
život tě, holka, ještě naučí,
jenže já ani netoužím
dostat se pryč z těch krásnejch pavučin.
- R:**
5. Stojím a koukám do země,
tvářím se, že jsem dávno dospělá,
prosím vás, chvíli nechte mě,
první krok stejně [: sama udělám, :] na na na ...

42. Ráno raníčko (Bokomara)

1. G C G
Den vrazil do tmy pípu,
 C D G
svlíká sochy z černejch obleků,
 C G
a Oskar v pozlaceným džípů
 C D G
zvolna se vydal na štreku.
2. Tak si čtu vzkazy ze zdi
a tohle ráno nic mi nedluží,
z oblohy opadaly hvězdy,
asi se koupou v kalužích.
- Emi Ami
R: A letní vůně Křišnovy trávy
 Emi Ami
kamennejm sochám náladu spraví,
 D G D
třeba si zahrajou dámu,
 Emi Ami
sám velký vládce třinácti nebí
 Emi Ami
ospale zívá, na svět se šklebí,
 D G D
možná se právě vrátil z moc prima flámu.
3. Den vrazil do tmy pípu,
všem sochám v očích světlo zapění,
a holky z pohádkovejch klipů
dávaj' mi tajný znamení.
4. Někteřou možná trápí,
že se mi ještě vůbec nechce spát,
vždycky je důvod něco zapít
a všechno je tak akorát.
- R:**
5. Den vrazil do tmy pípu,
a mně už dávno budík nezvoní,
nejsem ten kladas z Rychlejšch šípů,
mám trochu jinej zákoník.
6. Den vrazil do tmy pípu,
frontáci sháněj' lístky do ráje,
já z kapsy svoje drobný sypu,
žízeň zas volby vyhraje.
- R:**

43. Samota (Bokomara)

1. Ami Dmi^7 G C $\frac{C}{H}$
Samota - holka vyzáblá, samota v černém sametu,
 Ami Dmi F $D^\#$ dim E
a tak pěkného hřebce má, a vlasy - včely v rozletu.

2. Samota - holka hladová, do pouště míří pramínky,
a navždy bude taková, vysaje ze mě vzpomínky.

R: Ami Dmi^7 G C $\frac{C}{H}$
Tak, vítej, vítej, samoto u prostřeného stolu,
 Ami Dmi E
pole je mákem oseto, pojd', pobudeme spolu.

3. Samota - panna z nezbytí, samota - něžná pomněnka,
vplétá své prsty do kvítí, půjčuje oči smuténkám.

4. Samota značky „napořád“, samota jídla beze slov,
je přesná jako jízdni řád, poslední dcera starých vdov.

R:

5. Samota - něžný oblázek, samota - kámen bez citu,
půjčte jí křídla otázek, a ztratí se vám v blankytu.

6. Každý má tu svou samotou, jak by ne, jednu mám já a jednu
ty,
a až nám ten svět pomine, sejdou se naše samoty.

R:

Rec: Tak pojd', budem spolu ...

44. Setkání (Bokomara)

1. D A C G
Cosi se slavilo v nebeském Hiltonu,
 A
komety přispěly leskem svých ohonů,
 D A C G
těch světců a světic, girland a stuh,
 A D
na čestné tribuně seděl sám Bůh.

2. Andělští kúrové zpívali „Hosana“,
pilo a tančilo se nejmní do rána,
nad sklenkou nektaru hovor se ved':
„Poslyšte, zlatíčko, nechcete led?“

R: G D
„Ještě se neznáme - vy jste tady nová?
 Hmi A Emi
Jakpak vám říkají?“ „Marie Magdonová.“
 G Emi
„No to je náhoda, že jsme se potkaly,
 Hmi Emi A
jsem taky Marie.“ „Marie z Magdaly?“

3. Podobná jména a rozdílné osudy,
Kristus se zrovínka nakláněl nad sudy,
aby všem předvedl parádní trik,
ty dvě si připily na první tyk.

4. „Říkej mi Maryčko,“ šeptala panenka,
ruměncem na lících a sucho ve sklenkách,
a k tomu dodala: „Ó, jaká čest
a Marií z Magdaly hovory vést.“

R: „Jsem jenom dcérenka z kopců blízko Třince,
na krku křížek mám, co zbyl mi po mamince,
bojím se propasti, bojím se ostudy,
děkuji žandárom, že nešli jinudy.“

5. Zatím jim andělé dolili do sklenek,
„Magdon byl dobrej chlap, nebejt těch pálenek,
šlo to s ním z kopečka poslední rok,
někdy mám výčitky - to pro ten skok.“

6. Maryčku pohladí Marie z Magdaly:
„Já byla propastí, do níž se vrhali,
hříšná jak peníze, hříšná jak noc,
nad jejich záhubou měla jsem moc.“

R: „Když jsem se změnila, tak se osklíbili
honáci velbloudů sto mil od Magdaly,
řekl mi: následuj, nechal mne pod křížem,
pak teprv nastaly ty pravé potíže.“

7. „Ale nač na to vzpomínat, život se nevrátí,“
v té chvíli počali andělé zpívat
svou píseň pro lyru, pro hlasů pět
pro všechny Marie, co je zná svět.

8. Tož toto se slavilo v nebeském Hiltonu,
komety přispěly leskem svých ohonů,
těch světců a světic, girland a stuh,
Mariím připíjel na zdraví Bůh.

45. Skin (Bokomara)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & C & G & \text{Ami} \\ \text{Až mi slezou vlasy, nepustím si plyn,} \\ C & G & \text{Ami} \\ \text{bude ze mě asi stoprocentní skin,} \\ C & G & D \\ \text{baseballovou pálkou Peška budu hrát,} \\ \text{Ami} & C & G & \text{Ami} \\ \text{odhlásím si Rock&Pop, Černý - no nemám rád!} \end{matrix}$
2. Má huba by snesla řváti ze všech sil,
skandovati hesla „Čechy Čechům včill!“
Dotáhnou to k cíli, jaký cavyky,
[: dělím zem na díly podle logiky. :]
3. „Čechy Čechům!“ troubím z trouby obrovské,
„boubelatým Boubín a Čáslav Čáslavské,
Čechy Čechům, jasně, žádný unikum,
[: Malou Stranu pouze malým straníkům!“ :]

46. Stokrát křížem kráž (Bokomara)

1. $\begin{matrix} \text{Emi} & \frac{\text{Emi}}{\text{F\#}} & \text{Emi} & \frac{\text{Emi}}{\text{F\#}} & \text{Emi} & \frac{\text{Emi}}{\text{F\#}} & \text{Emi} & \frac{\text{Emi}}{\text{F\#}} \\ \text{Snad bych uvěřil, že moře není slané,} \\ C & G & D & \text{Ami}^7 & C \\ \text{kdybych proplul v něm stokrát křížem kráž,} \\ \text{Emi} & \frac{\text{Emi}}{\text{F\#}} & \text{Emi} & \frac{\text{Emi}}{\text{F\#}} & \text{Emi} & \frac{\text{Emi}}{\text{F\#}} & \text{Emi} & \frac{\text{Emi}}{\text{F\#}} \\ \text{každá sladká lež tak lehce kolem tvých rtů vane,} \\ C & H\text{mi} & \text{Ami}^7 \\ \text{já nechci pochybovat o každé z nich zvlášť.} \end{matrix}$
2. Dalším dotykem se vzdaluješ blíž ke mně,
tvůj pláč je upřímný, jen když se usmíváš,
tlačíš se mi do klína jak strom do suché země,
šeptáš „lásko, chci tě“, a už vím, že jsi lhář.
- R: $\begin{matrix} G & C & D \\ \text{Had se plazí do koruny stromu,} \\ \text{Emi} & C & \text{Emi} & D \\ \text{a tys' ke mně ruku vztáh',} \\ G & C & D \\ \text{milujem se v sutinách zbouraného domu} \\ \text{Emi} & C & \text{Emi} & \text{Ami}^7 & D & \text{Emi} & \text{Ami}^7 & D \\ \text{a stavěli z něj hrad v milostných hrách, hrách.} \end{matrix}$
3. Volní jak dvě mouchy mezi okny,
všude kolem plochy, bílé plochy jen,
drtíš mě svým tělem, čekáš na můj výkřik do tmy,
snad nás osvobodí z těch prosklených stěn.
4. Snad bych uvěřil, že všechno bude jiné,
cítím jenom lítost, vůbec žádnou zášť,
každá sladká lež tak lehce kolem tvých rtů plyne,
já nechci pochybovat o každé z nich zvlášť.

R:

47. Sexy kuplet o zrzavé Magdě (Bokomara)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & D \\ \text{Uličkou lásky jde zrzavá Magda} \\ G & \text{Ami} \\ \text{a hlasy mužů se táhnou jak med:} \\ D \\ \text{„je t'aime“ a „wieviel“ a „skolko“ a „kagda“,} \\ G & \text{Ami} \\ \text{a ona zavrtní: pět set a hned,} \\ C & G \\ \text{na ten svůj sex-appeal není tak drahá,} \\ D & \text{Ami} \\ \text{svlíkám ji očima pátý den už,} \\ C & G \\ \text{do mejch snů přichází nádherně nahá,} \\ D & \text{Ami} & D & G & A \\ \text{já se dnes rozhod' jak pravý muž.} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} A & G \\ \text{Sáhnul jsem pro pět set do knížky vkladní} \\ D & A \\ \text{a jdu k ní - k bohyni, k dívce snů mých,} \\ G \\ \text{svatozář zrzavá vznáší se nad ní,} \\ D & \text{Ami} \\ \text{a já si připišu báječný hřích.} \end{matrix}$
2. Už kroužím kolem ní jak průvan v bytě,
už kroužím kolem ní jak vilný vrah,
ona hned „mein Schaffer, mein lieber, was, bitte“,
a já jak frajer jsem do kapsy sáh',
držím pět bankovek, už je mám v hrsti,
já platím hotově - poslužte si,
vzala je štitivě mezi dva prsty,
pak se mě zeptala, co vlastně chci.
- R: Prohlídla si mě jak přírodní úkaz,
znáte to - člověk má pocit, že sní,
když jsem chtěl předložit občanský průkaz,
kývla, že jdeme, a já jsem šel s ní.
3. Táhla mě za sebou, no, to jsem koukal,
ulice, na konci dům a v něm sklep,
abych se do dvířek přes pupek vsoukal,
musel jsem předvést děsivý dřep,
zůstaň stát u dveří, dál ani krok,
řekla a usedla za počítač,
jó, milej, sorry, please, pokrok je pokrok,
nejdřív si ověřím, co ty jsi zač.
- R: Počítač - zmetek jen vyplázl jazyk,
vyplivnul disketu, ohrnul ret,
škrtlo v něm, bliklo, až zapomněl Basic,
a já si neužil za svých pět set.

48. Slovenečka (Bokomara)

R: „Napiš mi,“ „napišu, to víš, že ano,“
slíbil jsem jedno červnové ráno,
„napiš mi,“ „napišsem, veď vieš, že áno,“
slúbila jedno júnové ráno.

***:** Platila dotyk za dotek a za polibek bozk,
hotové, bez všech hypoték, a já tál, no, jako vosk.

1. A teď píšu, těžko je mi, že cizinku mám tajně rád,
žijeme v roztržené zemi a do mapy už kreslí drát.
2. A teď vidím všechna slova, která nám zahalila tma,
má čuoriedko rozprávková, ještě tě na jazyku mám, mám, mám.

R:

***:**

3. A teď nový jazyk tvořím a novou zemi, kde lze žít,
a ak ti láskou neochořím, rád přijedu tě políbit.
4. A teď snívám všechny sničky, hej, zalet, sokol, biely vták,
začaruju tě do písničky a vykvitneš mi [: jako mák, :] jako mák.

R: [: slúbila jedno júnové ráno ... :]

49. Uzenářský blues (Bokomara)

1. Chci tě mít nesmírně, je to tak hezké,
v tátově udírně dneska v půl šesté.

2. Tam ti pak, nadšený, hned, jak se slezem,
ufiknu uzžený císařským řezem.

3. Spadneme do klobás, na háčcích jsou tam,
a věncem buřtů nás navzájem spoutám.

R: Vpletu ti do vlasů ostravskou klobásu, láska,
pak přidám jelito, ach ano, voní to.

R: Jsme tady vtěsnaný, dva plátky sekaný,
ať se čas neztrácí, jsme párek svlékací.

4. Až se mi omrzíš, když to tak ženem,
dostaneš na talíř botulin s křenem.

50. Valčík s Marií (Bokomara)

1. Tančil jsem s Marií v laciným lokále,
na stole púllitry, u stolu veselo,
zednický varhany, forte atakdále,
v břiše mi šplouchalo Labutí jezero.

2. Tančil jsem s Marií v laciný putyce,
aj jsem si folklórně do skoku zavýskal,
za chvíli po mně už lezla jak štěnice,
dědkové slintali, jaký má stehniska.

R: Krok-sun-krok, krok-sun-krok, ten chlípný valčík,
za okny voněl nám parčík,
no tak pojd', Marie, bude to obrovský,
já jsem tvůj Louskáček, já jsem tvůj Čajkovskij,
uvěř mně, Marie, su z tebe celý hin,
já jsem tvůj Dalibor, Othello, Lohengrin,
když se mi nepoddáš, dám ti pár facek,
budu tvůj Vejvoda, Valdauf a Vacek.

3. Tančil jsem s Marií ve čtvrtí skupině,
aby to nebyla docela otrava,
dveře se rozlily a já jsem uviděl
jejího manžela, bagristu Václava.

R: Bumbác, bumbác, ty lumpe a mrcho,
čuchněte, jak voní krchov,
plav domů, Marie, už toho bylo dost,
zejtra mi zazpíváš svou Ódu na radost,
a tebe, frajírku, zašlapu do země,
já nejsem medvěd, jsem Vašek a ne...štví mě,
a pak mi rytmicky střelil pár facek,
vyhráli Vejvoda, Valdauf a Vacek.

51. Zbojník (Bokomara)

1. Zavřete mě, zavřete do té černé věže,
ten, kdo má hřbet kulatý, ten se nepořeže, hm,
ten, kdo má hřbet kulatý, ten se nepořeže.

2. Napravte mě, napravte jako oheň voda,
ne ten nejlíp vyžije, kdo se nejlíp poddá, hm,
ne ten nejlíp vyžije, kdo se nejlíp poddá.

3. Pohřběte mě, pohřběte do země tři stopy,
kdo má v srdci mělčinu, ten se neutopí, hm,
kdo má v srdci mělčinu, ten se neutopí.

4. Napravte mě, napravte jako vlci kozu,
ne ten nejlíp vyžije, kdo má cizí rozum, hm,
ne ten nejlíp vyžije, kdo má cizí rozum.

5. Zatlučte mě, zatlučte do té černé truhly,
šel jsem světem za nosem, ale lávky uhly, hm,
šel jsem světem za nosem, ale lávky uhly.

6. Napravte mě, napravte tou dubovou holí,
ne ten nejlíp vyžije, kdo se nejmíň bojí, hm,
ne ten nejlíp vyžije, kdo se nejmíň bojí.

52. Ztracené iluze (Bokomara)

- Ami D*
1. Rozhodně o víc přišli jsme v životě,
G Ami
než o pár drobných z kapsy děravý,
D
než o pár akordů, praporek na notě,
G Ami
písničku, která nás dávno nebaví,
D G Ami D G Ami
nebaví, nebaví
2. O klíče houslový, o klíče od bytu,
který tu léta v trávě rezaví,
o pár svých iluzí, o pár svých pocitů,
co jsme si hloupě vzali do hlavy,
tu du tú, vzali do hlavy, tu du tú, do hlavy.
3. Dneska nic nemáme napsáno na čele,
ztráty a nálezy - na to není čas,
přišli jsme o víc než o dobré přátele
i o pár nepřátel, jsme tu sami zas,
tu du tú, jsme tu sami zas, tu du tú, zas.
3. Ty čtyři stěny, co vedou dokola,
podlaha, strop a okno do nikam,
telefon vyzvání, nikdo nás nevolá,
ztracený do sebe v sobě zanikám,
zanikám, zanikám, zanikám, zanikám ...

1.	Bokomara	Antitrenková	1
2.	Bokomara	Babička Majka	1
3.	Bokomara	Balada o Marii	2
5.	Bokomara	Betlémský příběh	2
4.	Bokomara	Bílá paní	2
6.	Bokomara	Bylinky	2
7.	Bokomara	Centrálna	3
8.	Bokomara	Cikánské štěstí	3
9.	Bokomara	Čtrnáctiletá	3
10.	Bokomara	Detektor	4
11.	Bokomara	Golgota	4
12.	Bokomara	Jaryna	4
14.	Bokomara / Karel Plíhal	Jde to	5
13.	Bokomara	Jméno	5
15.	Bokomara	Kamínek	5
16.	Bokomara	Když nejsi se mnou	5
17.	Bokomara	Kořeny	6
19.	Bokomara	Krásné ženy nemají to snadné	7
18.	Bokomara	Krejčovská panna	6
20.	Bokomara	Lhota jménem Nazaret	7
21.	Bokomara	Muzikantské volno	7
22.	Bokomara	Muž za rohem	8
24.	Bokomara	Na co, moja, myslíš	8
23.	Bokomara	Nález	8
26.	Bokomara	Něco o ČSFR - Něco o téhle zemi	8
25.	Bokomara	Nedávej, nedávej	8
27.	Bokomara	O Anděle	8
31.	Bokomara	Óda na bolest	9
28.	Bokomara	Odcházím	9
29.	Bokomara	Okno do ulice	9
30.	Bokomara	O myších a o lidech	9
32.	Bokomara	Opuštěnej pes	10
33.	Bokomara	Ošklivky	10
34.	Bokomara	Pět lilií	10
38.	Bokomara	Pionýrský šátek	12
35.	Bokomara	Pivovarská Mary	11
37.	Bokomara	Pondělí	11
39.	Bokomara	Poušť smíchu	12
36.	Bokomara	Pravda o duze	11
42.	Bokomara	Ráno raničko	13
40.	Bokomara	Rómeo a Jülie	12
41.	Bokomara	Rozcestí	13
43.	Bokomara	Samota	14
44.	Bokomara	Setkání	14
47.	Bokomara	Sexy kuplet o zrzavé Magdě	15
45.	Bokomara	Skin	15
48.	Bokomara	Slovenečka	16
46.	Bokomara	Stokrát křížem kráž	15
49.	Bokomara	Uzenářský blues	16
50.	Bokomara	Valčík s Marií	16
51.	Bokomara	Zbojník	16
52.	Bokomara	Ztracené iluze	17